

Niedziela: 15.09.2013 r.

8.00 Za parafian

9.30

11.00

12.30 **Msza święta odpustowa**

1) Za parafian;

2) 2) O łaski i błogosławieństwo Boże dla Jubilatki

19.00 + Maria Kijek (2 rocz. śm.)

Poniedziałek: 16.09.2013 r. - Nowenna do św. Ojca Pio

18.00 O Boże błogosławieństwo i wszelkie łaski dla Marcina z okazji urodzin

Wtorek: 17.09.2013 r.

18.00 + Ewa Baranowska (od rodziny Florków z Limanowej)

Środa: 18.09.2013 r. - Nowenna do MB Nieustającej Pomocy

18.00 intencje nowennowe

Msza św. dziękczynna, z prośbą o łaski dla Marty z okazji urodzin

Czwartek: 19.09.2013 r.

18.00 + Helena Zaród (13 rocz. śm.)

Piątek: 20.09.2013 r. – Koronka do Miłosierdzia Bożego

18.00 Za parafian

Sobota: 21.09.2013 r.

18.00 Za parafian

Niedziela: 22.09.2013 r.

8.00

9.30 O Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej nad dziećmi, aby wartości chrześcijańskie zakorzeniły się głęboko w ich sercach i przyniosły wiele owoców. (intencja od Matek w Modlitwie)

11.00 + Edward (5 rocz. śm.)

12.30 O łaski i błogosławieństwo Boże dla Rodziny intencjodawcy. Z prośbą o opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy

19.00 + Stefan Łukianiuk (30 rocz. śm.)

Objawienia Matki Bożej w Kibeho (2)

Objawienia w Kibeho przyciągnęły w efekcie bardzo dużo ludzi. Szacowano, że w niektóre dni, na przykład 31 maja czy 15 sierpnia 1982 r., było ponad 10.000 osób, w różnym wieku i z różnych warstw społecznych. Objawienia w Kibeho oficjalnie zakończyły się 28 listopada 1989 r., kiedy Alphonsine, która stała u początku tych wydarzeń, miała ostatnie publiczne widzenie Najświętszej Dziewicy. Ten znaczący fakt nastąpił osiem lat po pierwszym objawieniu Dziewicy w Kibeho i jest powszechnie traktowany, jako ważne historyczne odniesienie dla każdego, kto chciałby wiedzieć, co się stało, i wyrobić sobie na ten temat zdanie. Data 28 listopada 1989 r. została uznana przez kompetentną władzę kościelną za końcową dla tych zjawisk. W 1984 r. tylko kilkoro widzających zwanych „drugorzędnymi”, którzy pojawili

się późno, miało jeszcze objawienia publiczne w ustalonych terminach i z dużymi przerwami, ale nie były one oryginalne i nie wniosły nic nowego do orędzia z Kibeho. Objawienia w Kibeho oficjalnie zakończyły się 28 listopada 1989 r., kiedy Alphonsine, która stała u początku tych wydarzeń, miała ostatnie publiczne widzenie Najświętszej Dziewicy. Ten znaczący fakt nastąpił osiem lat po pierwszym objawieniu Dziewicy w Kibeho i jest powszechnie traktowany, jako ważne historyczne odniesienie dla każdego, kto chciałby wiedzieć, co się stało, i wyrobić sobie na ten temat zdanie. Data 28 listopada 1989 r. została uznana przez kompetentną władzę kościelną za końcową dla tych zjawisk. z przyjemności (kwigomwa) w celu nawrócenia świata. Kibeho jest w ten sposób przypomnieniem miejsca krzyża w życiu chrześcijanina i Kościoła. W świetle konkluzji zawartych w raportach dotyczących objawień, biskup Butare Jean Baptiste Gahamanyi zatwierdził kult publiczny w Kibeho w samym miejscu objawień. To epokowe wydarzenie miało miejsce 15 sierpnia 1988 r. w uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny, z okazji zakończenia Roku Maryjnego ogłoszonego przez papieża Jana Pawła II w jego encyklice „Redemptoris Mater” (25 marca 1987 r.). Od tego czasu na miejscu objawień można odprawiać Najświętszą Eucharystię i inne sakramenty Kościoła oraz oficjalnie okazywać tam swoją pobożność związaną z tymi wydarzeniami. Wyznaczono kapelana, który objął tę funkcję we wrześniu tego samego roku. 1

Liturgia słowa - XXIV niedziela zwykła

I czytanie (Wj 32,7-11.13-14) Gdy Mojżesz przebywał na górze Synaj, Bóg rzekł do niego: Zstąp na dół, bo sprzeniewierzył się lud twój, który wyprowadziłeś z ziemi egipskiej. Bardzo szybko odwrócili się od drogi, którą im nakazałem, i utworzyli sobie posąg cielca ulanego z metalu i oddali mu pokłon, i złożyli mu ofiary, mówiąc: Izraelu, oto twój bóg, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej. I jeszcze powiedział Pan do Mojżesza: Widzę, że lud ten jest ludem o twardym karku. Zostaw Mnie przeto w spokoju, aby rozpałił się gniew mój na nich. Chcę ich wyniszczyć, a ciebie uczynić wielkim ludem. Mojżesz jednak zaczął usilnie błagać Pana, Boga swego, i mówić: Dlaczego, Panie, płonie gniew Twój przeciw ludowi Twemu, który wyprowadziłeś z ziemi egipskiej wielką mocą i silną ręką? Wspomnij na Abrahama, Izaaka i Izraela, Twoje sługi, którym przysiągłeś na samego siebie, mówiąc do nich: Uczynię potomstwo wasze tak liczne jak gwiazdy niebieskie, i całą ziemię, o której mówiłem, dam waszym potomkom, i posiadą ją na wieki. Wówczas to Pan zaniechał zła, jakie zamierzał zesłać na swój lud.

II czytanie (1 Tm 1,12-17) Dzięki składam Temu, który mię przyoblekł mocą, Chrystusowi Jezusowi, naszemu Panu, że uznał mnie za godnego wiary, skoro przeznaczył do posługi mnie, ongiś bluźniercę, przesładowcę i oszczercę. Dostałem jednak miłosierdzia, ponieważ działałem z nieświadomością, w niewierze. A nad miarę obfitą okazała się łaska naszego Pana wraz z wiarą i miłością, która jest w Chrystusie Jezusie. Nauka to zasługująca na wiarę i godna całkowitego uznania, że Chrystus Jezus przyszedł na świat zbawić grzeszników, spośród których ja jestem pierwszy. Lecz dostałem miłosierdzia po to, by we mnie pierwszym Jezus Chrystus pokazał całą wielkoduszność jako przykład dla tych, którzy w Niego wierzyć będą dla życia wiecznego. A Królowi wieków nieśmiertelnemu, niewidzialnemu, Bogu samemu - cześć i chwała na wieki wieków! Amen.

Ewangelia (Łk 15,1-32) Zbliżali się do Jezusa wszyscy celnicy i grzesznicy, aby Go słuchać. Na to szemrali faryzeusze i uczeni w Piśmie. Ten przyjmuje grzeszników i jada z nimi. Opowiedział im wtedy następującą przypowieść: Któż z was, gdy ma sto owiec, a zgubi jedną z nich, nie zostawia dziewięćdziesięciu dziewięciu na pustyni i nie idzie za zgubioną, aż ją znajdzie? A gdy ją znajdzie, bierze z radością na ramiona i wraca do domu; sprasza przyjaciół i sąsiadów i mówi im: Cieszcie się ze mną, bo znalazłem owcę, która mi zginęła. Powiadam wam: Tak samo w niebie większa będzie radość z jednego grzesznika, który się nawraca, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych, którzy nie potrzebują nawrócenia. Albo jeśli jakaś kobieta, mając dziesięć drachm, zgubi jedną drachmę, czyż nie zapala światła, nie wymiata z domu i nie szuka starannie, aż ją znajdzie. A znalazłszy ją, sprasza przyjaciółki i sąsiadki i mówi: Cieszcie się ze mną, bo znalazłam drachmę, którą zgubiłam. Tak samo, powiadam wam, radość powstaje u aniołów Bożych z jednego grzesznika, który się nawraca. Powiedział też: Pewien człowiek miał dwóch synów. Młodszy z nich rzekł do ojca: Ojcze, daj mi część majątku, która na mnie przypada. Podzielił więc majątek między nich. Niedługo potem młodszy syn, zabrawszy wszystko, odjechał w dalekie strony i tam roztrwonił swój majątek, żyjąc rozrzutnie. A gdy wszystko wydał, nastał ciężki głód w owej krainie i on sam zaczął cierpieć niedostatek. Poszedł i przystał do jednego z obywateli owej krainy, a ten posłał go na swoje pola żeby pasł świnie. Pragnął on napełnić swój żołądek strąkami, którymi żywiły się świnie, lecz nikt mu ich nie dawał. Wtedy zastanowił się i rzekł: Iluż to najemników mojego ojca ma pod dostatkiem chleba, a ja tu z głodu ginę. Zabiorę się i pójdę do mego ojca, i powiem mu: Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie; już nie jestem godzien nazywać się twoim synem: uczyni mi choćby jednym z najemników. Wybrał się więc i poszedł do swojego ojca. A gdy był jeszcze daleko, ujrzał go jego ojciec i wzruszył się głęboko; wybiegł naprzeciw niego, rzucił mu się na szyję i ucałował go. A syn rzekł do niego: Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie, już nie jestem godzien nazywać się twoim synem. Lecz ojciec rzekł do swoich sług: Przynieście szybko najlepszą szatę i ubierzcie go; dajcie mu też pierścien na rękę i sandały na nogi. Przyprawdźcie utuczone cielę i zabijcie: będziemy ucztować i bawić się, ponieważ ten mój syn był umarły, a znów ożył; zaginął, a odnalazł się. I zaczęli się bawić. Tymczasem starszy jego syn przebywał na polu. Gdy wracał i był blisko domu, usłyszał muzykę i tańce. Przywołał jednego ze sług i pytał go, co to ma znaczyć. Ten mu rzekł: Twój brat powrócił, a ojciec twój kazał zabić utuczone cielę, ponieważ odzyskał go zdrowego. Na to rozgniewał się i nie chciał wejść; wtedy ojciec jego wyszedł i tłumaczył mu. Lecz on odpowiedział ojcu: Oto tyle lat ci służę i nigdy nie przekroczyłem twojego rozkazu; ale mnie nie dałeś nigdy koźlęcia, żebym się zabawił z przyjaciółmi. Skoro jednak wrócił ten syn twój, który roztrwonił twój majątek z nierządnicami, kazałeś zabić dla niego utuczone cielę. Lecz on mu odpowiedział: Moje dziecko, ty zawsze jesteś przy mnie i wszystko moje do ciebie należy. A trzeba się weseć i cieszyć z tego, że ten brat twój był umarły, a znów ożył, zaginął a odnalazł się.

Ogłoszenia duszpasterskie - 15.09.2013 r.

1. Dzisiaj we wspomnienie Matki Bożej Bolesnej, przeżywamy odpust parafialny. Zapraszamy na uroczystą Msze św. odpustową o godz. 12³⁰. Mszy świętej koncelebrowanej przewodniczyć będzie ks. kan. Józef Filipek.
2. Nabożeństwa w naszym kościele: nabożeństwo do świętego ojca Pio w poniedziałek przed Mszą św. wieczorną; Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy w środę przed Mszą św. wieczorną; adoracja Najświętszego Sakramentu zakończona Koronką do Miłosierdzia Bożego w piątek od godz. 17⁰⁰ do 18⁰⁰.
3. Spotkania formacyjne w domu parafialnym: spotkanie Rady Katechetycznej we wtorek 17 września o godz. 19⁰⁰; spotkanie scholii w sobotę 21 września o godz. 13⁰⁰.
4. Wyjazd pielgrzymów na parafialną pielgrzymkę do Grecji śladami św. Pawła w środę 18 września o godz. 5.30 z parkingu przy kościele na Osowie.
5. Chłopcy, którzy pragną zostać ministrantami, mogą zapisać się na kandydatów po Mszy św. w zakrystii kościoła.
6. Ostatniej niedzieli podczas kolekty mszalnej na inwestycje parafialne zebrane zostało 1.900 zł. Serdecznie dziękuję wszystkim tym, którzy wspomagają parafię w podejmowanych przedsięwzięciach.
7. Dzisiaj po każdej Mszy św. przed wyjściem z kościoła zbierane są ofiary do puszek na KUL i Wydział Teologiczny US. Dziękuję za wsparcie.
8. W tym tygodniu pożegnaliśmy śp. Zdzisława Stasik i Zbigniewa Wróbel. Niech spoczywają w pokoju.
9. Wszystkim solenizantom i jubilatom życzymy błogosławieństwa Bożego i opieki Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

Proboszcz